

Gn kapitola 45.

[1] Josef se už nemohl ovládnout přede všemi, kdo stáli kolem něho, a křikl: "Jděte všichni pryč!" Tak u něho nezůstal nikdo, když se dal poznat svým bratrům. [2] Hlasitě se rozplakal. Slyšeli to Egypťané, slyšel to dům faraónův. [3] Tu řekl bratrům: "Já jsem Josef. Můj otec vskutku ještě žije?" Bratři mu však nemohli odpovědět; tak se ho zhrozili. [4] Josef je proto vyzval: "Přistupte ke mně." Když přistoupili, řekl jim: "Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta. [5] Avšak netrapte se teď a nevyčítejte si, že jste mě sem prodali, neboť mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života. [6] V zemi trvá po dva roky hlad a ještě pět let nebude orba ani žeň. [7] Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše potomstvo na zemi a aby vás zachoval při životě pro veliké vysvobození. [8] A tak jste mě sem neposlali vy, ale Bůh. On mě učinil otcem faraónovým, pánem celého jeho domu a vladařem v celé egyptské zemi. [9] Putujte rychle k otcí a řekněte mu: 'Toto praví tvůj syn Josef: Bůh mě učinil pánem celého Egypta. Nerozpakuj se a sestup ke mně. [10] Budeš bydlet v zemi Gošenu, a tak mi budeš nablízku i se svými syny a vnuky, s bravem a skotem i se vším, co je tvé. [11] Postarám se tam o tebe, neboť bude ještě pět let hladu, abys neměl nouzi ani ty ani tvůj dům ani nic z toho, co je tvé.' [12] Vidíte na vlastní oči, i můj bratr Benjamín to vidí, že jsem to já sám, kdo s vámi mluvím. [13] Povězte otcí, jakou vážnost mám v Egyptě, a vše, co jste viděli. Pospěšte si a přiveďte ho sem." [14] Padl svému bratru Benjamínovi kolem krku a rozplakal se a Benjamín plakal na jeho šíji. [15] Políbil také všechny bratry, sklonil se k nim a plakal. Teprve potom se bratři rozhovořili. [16] Do faraónova domu se donesla zpráva: "Přišli Josefovi bratři." Bylo to milé faraónovi i jeho služebníkům. [17] Faraó tedy Josefovi řekl: "Pověz bratrům: Učiňte toto: Naložte na soumary náklad a dojděte do kenaanské země, [18] vezměte otce a své rodiny a přijďte ke mně. Dám vám to nejlepší, co egyptská země má, a budete jíst tuk země. [19] Přikazuji ti, abys jim řekl: Učiňte toto: Vezměte z egyptské země pro své děti a ženy pivozy, dovezte svého otce a přijďte. [20] Nelitujte ze svých věcí ničeho, protože budete mít to nejlepší z celé egyptské země." [21] Izraelovi synové tak učinili. Josef jim podle faraónova příkazu vydal pivozy a dal jim zásobu potravy na cestu. [22] Všem jim dal sváteční pláště, Benjamínovi však dal tři sta šekelů stříbra a pět svátečních plášťů. [23] A svému otcí poslal tyto věci: deset oslů, kteří nesli nejlepší egyptské věci, deset oslic, které nesly obilí a chléb, a stravu otcí na cestu. [24] Pak své bratry propustil. Když odcházeli, řekl jim: "Jen mezi sebou nevyvolávejte po cestě hádky!" [25] I vystoupili z Egypta a přišli do země kenaanské k svému otcí Jákobovi. [26] Oznámili mu: "Josef ještě žije, a dokonce je vladařem nad celou egyptskou zemí!" On však zůstal netečný, protože jim nevěřil. [27] Vypravovali mu tedy všechno, co k nim Josef mluvil. Teprve když spatřil pivozy, které Josef poslal, aby ho odvezly, okřál duch jejich otce Jákoba. [28] "Stačí," zvolal Izrael, "můj syn Josef žije! Půjdu, abych ho ještě před smrtí uviděl."